

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815205437
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3815205437.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8-10, IČO: 30807484 proti žalovanému R. T., nar. X.X.XXXX, bytom A. pod R., C. XXX/XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivan Žilík PhD. spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi, Štefánika 11/1, IČO: 36 869 121, o zaplatenie sumy 2.858,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 208,90 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobcu z a m i e t a.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania vo výške 86%, ktoré je p o v i n n ý nahradiť mu žalobca s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.858,50 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala náhradu škodu uplatnenú podľa § 238 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, predstavujúcu výplatu nemocenských dávok poškodenému za obdobie od 29.10.2013 do 4.6.2014 z poškodenia zdravia, ktoré mu spôsobil žalovaný. Voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré bližšie nešpecifikoval.

2. Žalovaný nárok žalobcu neuznal a žalobu navrhol zamietnuť z dôvodu, že práceneschopnosť poškodeného nebola v príčinnej súvislosti so zranením, ktoré mu spôsobil a nebola nevyhnutná v rozsahu, za ktorý mu žalobca vyplatil dávky nemocenského poistenia. Na trovách konania uplatnil súdny poplatok zo odpor a trovy právneho zastúpenia.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, svedka, oboznámením listinných dôkazov - doklad o PN poškodeného zo dňa 7.10.2014, potvrdenia o trvaní PN poškodeného zo dňa 26.3.2015, potvrdenia o výške vyplatených nemocenských dávok poškodenému zo dňa 30.1.2015, výzvy č. 51/2015 adresovanej žalovanému zo dňa 2.2.2015, návrhu dohody o splatení dlhu zo dňa 2.2.2015, predžalobnej výzvy zo dňa 24.3.2015, odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 18.5.2015, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 7.7.2015 a 12.11.2015, znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 5.1.2018, písomného vyjadrenia žalobcu k obsahu znaleckého posudku zo dňa 6.2.2018, výpisu zo zdravotnej dokumentácie poškodeného z čl. 140 až 144 spisu, potvrdenia o výške vyplatených dávok poškodenému zo dňa 22.1.2018, odborných stanovísk znaleckej organizácie k výhradám žalobcu voči znaleckému posudku zo dňa 28.3.2018 a 25.9.2018, písomného vyjadrenia žalovaného k znaleckému posudku

zo dňa 26.4.2018, písomného vyjadrenia žalobcu k odborným stanoviskám znaleckej organizácie zo dňa 21.12.2018, lekárskej prepúšťacej správy poškodeného zo dňa 20.3.2015, obsahu trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/104/2014, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 19.10.2013 o 18.20 hod. v pohostinstve v obci H. žalovaný fyzicky napadol poškodeného Q. C. tak, že ho najmenej šesťkrát päšťou udrel do tváre a spôsobil mu zranenia, na následky ktorých sa liečil od 19.10.2013 do 4.6.2014. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/104/2014-151 zo dňa 31.7.2014 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona az prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody na 24 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

5. Žalobca poškodenému vyplatil dávky nemocenského poistenia za obdobie jeho práceneschopnosti od 19.10.2013 do 4.6.2014 v sume 2.858,50 eur. Výzvou č. 51/2015 zo dňa 2.2.2015 bol žalovaný vyzvaný k zaplateniu žalovanej sumy v lehote 30 dní od jej doručenia. Žalovaný na výzvu žalobcu a návrh na uzavretie dohody o splatení dlhu zo dňa 2.2.2015 nereagoval. Ďalšou predžalobnou výzvou zo dňa 24.3.2015 bol opakovane vyzvaný k zaplateniu žalovanej pohľadávky, na ktorú nereagoval.

6. Žalovaný pohľadávku žalobcu neuznal čo do základu a výšky a bol toho názoru, že PN poškodeného, ktorá bola v príčinnej súvislosti s následkami poškodenia zdravia, objektívne musela byť kratšia. Nepoprel, že dňa 19.10.2013 poškodeného Q. C. napadol a spôsobil mu zranenia - pomliaždenie pravej strany tváre v oblasti nosa, očnice, hornej čeľuste so zlomeninou spodiny pravej očnice, zakrvácanie pravého oka, zakrvácanie čeľustnej dutiny, zlomeninu nosných kostí, poruchu citlivosti okolia pravého oka s rozptýleným vzduchom v pravej očnici. Tiež uznal svoju zodpovednosť za ublíženie na zdraví poškodeného, za ktoré bol odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu. Tvrdil, že objektívne dĺžka PN poškodeného musela byť kratšia ako bola jeho reálna PN od 19.10.2013 do 4.6.2014, pretože si pamätal, že už v decembri 2013 poškodený jazdil na koni, dňa 31.12.2013 bol prichytený pri krádeži dreva v lese, vo februári 2014 opäť jazdil na koni a na koni prišiel aj za ním do miesta bydliska. Podľa názoru žalovaného poškodený v tom čase viedol normálny spôsob života bez obmedzení. Tvrdil, že pokiaľ by sa v tom čase u neho prejavovali následky diagnostikovaného vestibulárneho syndrómu, nemohol by jazdiť na koni a viesť normálny život. Poukázal na to, že príznakmi vestibulárneho syndrómu sú strata rovnováhy, nestabilita, závraty, pocit na zvracanie tak, ako to vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Gótzla vypracovaného pre účely trestného konania.

7. Súd ako svedka vypočul poškodeného Q. C., ktorý potvrdil, že v októbri 2013 na neho žalovaný fyzicky zaútočil, v dôsledku čoho mu spôsobil zranenia na pravej strane hlavy, do ktorej ho udrel päšťou. Utrpel otras mozgu, mal zlomený nos, poškodené pravé oko a krčnú chrbticu. Po úraze mu ošetrojúci lekár, MUDr. Belina, ortopéd so sídlom v Novákoch po vyšetrení oznámil, že poškodenie krčnej chrbtice u neho nastalo skôr, ako došlo k úrazu spôsobenému žalovaným, ale subjektívne začal mať ťažkosti s krčnou chrbticou až po úraze spôsobenom žalovaným. Konkrétne sa jednalo o ťažkosti s piatym a šiestym stavcom krčnej chrbtice. Úrazom spôsobeným žalovaným došlo k pohybu týchto stavcov, v dôsledku čoho začal mať aj subjektívne prejavy poškodenia krčnej chrbtice, ktoré sa prejavovali v tom, že sa mu točila hlava, napínalo ho na zvracanie, mal bolesti hlavy, trpeli mu ruky a strácal videnie. Týmito prejavmi trpí doposiaľ. Dĺžku PN po úraze si nepamätal. Nepamätal sa, či jeho PN po úraze bola výlučne len pre následky úrazu alebo aj pre všeobecné ochorenie. Subjektívne prejavy poškodenia krčnej chrbtice začal pociťovať počas prvej hospitalizácie v nemocnici v Bojniciach po úraze. Po prvýkrát počul výraz zmiešaný vestibulárny syndróm od MUDr. Papšu, lekára ORL ambulancie v Prievidzi po druhej hospitalizácii, ktorá súvisela s úrazom. V dôsledku tejto diagnózy trpí viacerými obmedzeniami, často krát sa u neho prejavuje strata rovnováhy, nemôže jazdiť motorovým vozidlom, pri stravovaní ho napína a je nesústredený. Nepoprel, že jazdil na koni aj po utrpenom úraze, aj keď mal subjektívne prejavy poškodenia krčnej chrbtice. S jazením na koni definitívne prestal začiatkom roka 2016.

8. Z obsahu znaleckého posudku č. 17/2014 MUDr. Miroslava Gótzla zo dňa 6.3.2014, ktorý je súčasťou trestného spisu 1T/104/2014 súd zistil, že znalec v ňom konštatoval, že doba liečenia zranení poškodeného po úraze zo dňa 19.10.2013 bola od 19.10.2013 a trvala asi 6 - 7 týždňov. U poškodeného

však okrem zranení spôsobených žalovaným došlo k vzniku vestibulárneho syndrómu vpravo, ktorý bol diagnostikovaný už dňa 14.11.2013 ako zmiešaný vestibulárny syndróm. Podľa názoru znalca sa nedostatočne venovala pozornosť vzniku tohto syndrómu a až vyšetrením zo dňa 12.2.2014 ma ORL bola poškodenému doporučená jeho liečba. Konštatoval, že v prípade, ak by sa s liečbou vestibulárneho syndrómu začalo už dňa 14.11.2013, mohlo dôjsť k zlepšeniu zdravotného stavu poškodeného skôr. S liečbou sa začalo až 12.2.2014. Uviedol, že bolo veľmi ťažké hodnotiť reálnu dobu liečenia poškodeného, pretože liečba vestibulárneho syndrómu prebieha dlhodobo, ale pri zahájení liečby poškodeného pre vestibulárny syndróm by sa zlepšil jeho zdravotný stav natoľko, aby dĺžka narušenia obvyklého spôsobu bola v trvaní 7 týždňov. Vzhľadom k tomu, že liečba nebola adekvátne zahájená, narušený obvyklý spôsob života poškodeného pretrvával ďalej. Až vyšetrením dňa 12.2.2014 na ORL ambulancii mu bola doporučená adekvátna liečba pre ťažkosti spojené s vestibulárnym syndrómom.

9. Žalobca závery znaleckého posudku MUDr. Miroslava Gotzla neakceptoval, na základe čoho súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia neurológie. Znaleckou úlohou poveril znaleckú organizáciu forensic.sk, inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., ktorej úlohou bolo určiť, či trvanie práceneschopnosti poškodeného Q. C., nar. X.XX.XXXX v období od 19.10.2013 do 4.6.2014 bolo výlučne v príčinnej súvislosti s liečbou zranení, ktoré utrpel dňa 19.10.2013; pokiaľ sa na práceneschopnosti poškodeného podieľali aj iné ochorenia, uviesť, ktoré a ako dlho trvala práceneschopnosť poškodeného pre tieto ochorenia; či vestibulárny syndróm vznikol v príčinnej súvislosti s úrazom poškodeného XX.XX.XXXX XX.XX.XXXX, zo dňa 19.10.2013 a pokiaľ áno, či bol diagnostikovaný včas, či jeho liečba bola zahájená včas a adekvátnym spôsobom, najmä s poukazom na odpoveď znalca MUDr. Gotzla z čl. 99 znaleckého posudku č. 17/2014 zo dňa 6.3.2014; v prípade, že vestibulárny syndróm vznikol v príčinnej súvislosti s úrazom poškodeného zo dňa 19.10.2013, aká by bola skutočná dĺžka jeho práceneschopnosti, ak by jeho liečba bola zahájená včas a zodpovedajúcim spôsobom; v prípade, že vestibulárny syndróm nevznikol v príčinnej súvislosti s úrazom poškodeného zo dňa 19.10.2013, aká by bola skutočná dĺžka jeho práceneschopnosti; aký bol dôvod hospitalizácie XX.XX.XXXX C. od 14.11.2013 do 21.11.2013, či súvisela s liečbou zranení utrpenej dňa 19.10.2013 a či bola nevyhnutná; znaleckej organizácii súčasne bola uložená povinnosť zodpovedať na otázky položené žalobcom dňa 1.2.2016 a na otázky položené žalovaným dňa 4.3.2016.

10. Znalecká organizácia podala vo veci znalecký posudok č. 3/2018 zo dňa 5.1.2018. V záveroch znaleckého posudku konštatovala, že z neurologického hľadiska trvanie PN od 19.10.2013 do 4.6.2014 nebolo v príčinnej súvislosti s liečbou zranení, ktoré utrpel dňa 19.10.2013. Subjektívne ťažkosti poškodeného - závraty, bolesť v záhlaví, hučanie v ušiach - vysoko pravdepodobne súvisia len s chronickým ochorením krčnej chrbtice. Dňa 3.6.2014 boli RTG vyšetrením krčnej chrbtice zistené viacúrovňové poškodené priestory s výrastkami. Pritom sa jedná o opotrebovanie krčnej chrbtice vekom, mechanickými a genetickými faktormi, ktoré vznikali v priebehu niekoľkých desiatok rokov.

11. Z ORL hľadiska trvanie PN u poškodeného od 19.10.2013 do 4.6.2014 nebolo v príčinnej súvislosti s liečbou zranení, ktoré utrpel dňa 19.10.2013. Subjektívne ťažkosti poškodeného - závraty, bolesť v záhlaví, hučanie v ušiach - vysoko pravdepodobne súvisia len s chronickým ochorením krčnej chrbtice, pričom sa jedná o neurologickú symptomatológiu.

12. Z traumatologického a ortopedického hľadiska vyššie uvedená PN nebola v príčinnej súvislosti s liečbou zranení zo dňa 19.10.2013. Jednoznačne išlo o následky chronických zmien na krčnej chrbtici, ktorých vývoj bol čisto na základe degeneratívnych zmien. V zdravotnej dokumentácii poškodeného sa nenachádzal žiadny objektívny nález, ktorý by svedčil o čerstvom traumatologickom pôvode ťažkostí.

13. V odpovedi na otázku č. 2 znalecká organizácia konštatovala že vestibulárny syndróm u poškodeného nevznikol v príčinnej súvislosti s úrazom. Závraty, hučanie v hlave, nevoľnosť nenaplnili podstatu diagnózy poranenia vnútorného ucha - otrasu labyrintu, ktorý vzniká pri úrazoch hlavy a dochádza k poškodeniu vnútorného ucha. Toto poškodenie býva pri zlomeninách spánkovej kosti, ale môže sa vyvinúť aj bez nej. Býva zväčša spojené s otrasom mozgu. Príznaky sa objavia okamžite po úraze a je možné ich preukázať objektívne aj audiometrickým vyšetrením. U poškodeného sa vyšetreniami takéto symptómy nediagnostikovali. Poškodený bol dňa 26.5.2014 vyšetrený ORL lekárom, ktorý z vykonaných vestibulárnych vyšetrení a testov nezistil léziu rovnovážneho orgánu. Odporúčal jednoznačne vyšetriť poškodeného ortopédom a fyzioterapeutom s cieľným zameraním sa na chrbticu ako pôvodcu uvedených ťažkostí. Na základe toho znalecká organizácia prezentovala záver, že uvedené

ťažkosti poškodeného nevznikli v súvislosti s priamym poškodením rovnovážneho orgánu sluchu pravého alebo ľavého ucha a neboli ušného pôvodu následkom úrazového deja zo dňa 19.10.2013.

14. V odpovedi na otázku č. 4 znalecká organizácia v znaleckom posudku určila skutočnú dĺžku PN poškodeného v súvislosti s úrazom od 19.10.2013 do 13.11.2013, v trvaní 25 dní, ktorú zo všeobecného hľadiska považovala za dobu zraneniu primeranú. Ďalšia PN poškodeného od 14.11.2013 nesúvisela s úrazom zo dňa 19.10.2013. Znalecká organizácia súčasne zodpovedala aj na otázku č. 6 položenú žalobcom tak, že závraty, ktoré u poškodeného vznikli s odstupom dvoch týždňov po úraze, nemali príčinnú súvislosť s úrazom. Bol mu aplikovaný liek, ktorý bol určený pre závraty, ale tieto závraty boli spôsobené chronickým poškodením krčnej chrbtice, ktoré bolo zistené až s odstupom času, v júni 2014. Bolesti v krčnej chrbtici a závraty vznikli s odstupom času a nie hneď po úraze, preto podľa názoru znaleckej organizácie ich nie je možné dávať do príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 19.10.2013. Ďalej konštatovala, že zmiešaný vestibulárny syndróm znamená, že sa jedná o kombináciu periférneho - závraty sú provokované zmenou polohy tela a hlavy a centrálného syndrómu - závraty sú viazané na konkrétne jednu polohu hlavy a tela. V danom prípade diagnóza vestibulárny syndróm následnou diagnostikou bola vylúčená, resp. vyšetreniami nebola potvrdená. Ako príčina závratov a bolesti v záhlaví bola stanovená vertebrogénna príčina z krčnej chrbtice, ktorá ma známky viacročného opotrebovania medzistavcových priestorov - chronické degeneratívne zmeny.

15. Žalobca voči znaleckému posudku vzniesol písomné výhrady podaniami zo dňa 6.2.2018, 14.5.2018 a 21.12.2018. Znalecká organizácia na výhrady žalobcu reagovala podaniami zo dňa 28.3.2018 a 25.9.2018, v ktorých zotrvala na záveroch zistených a uvedených v obsahu znaleckého posudku. Poukázala na to, že jednoznačne bolo objektívne potvrdené, že poškodený od úrazu počas celej liečby, do 3.11.2013 neudával žiadne ťažkosti v zmysle vestibulárneho syndrómu. V prípade, že by skutočne došlo pri úraze k poškodeniu, ktoré by malo spôsobovať príznaky vestibulárneho syndrómu, tento by sa musel prejaviť bezprostredne po úraze, čo sa nestalo. Ťažkosti poškodený začal udávať až dňa 14.11.2013, avšak podľa názoru znaleckej organizácie nemožno považovať za zmiešaný vestibulárny syndróm, pretože nebol nijakým spôsobom objektivizovaný ani následnými špecializovanými vyšetreniami počas celej liečby. Jednoznačne teda chýbal akýkoľvek objektívny dôkaz o príčinnej súvislosti liečby poškodeného od 14.11.2013 s úrazom. Pokiaľ sa k problému zmiešaného vestibulárneho syndrómu vyjadroval v znaleckom posudku vypracovanom pre účely trestného konania MUDr. Miroslav Gotzl, znalecká organizácia poukázala na to, že išlo o znalca z oblasti chirurgie, ktorý nemal znalecké kompetencie sa vyjadrovať k tomuto problému. K použitiu termínu "vysoko pravdepodobné" v obsahu znaleckého posudku znalecká organizácia konštatovala, že tento termín v súvislosti s určovaním príčin je veľmi častý a správny, nakoľko v danom prípade závraty, bolesť v záhlaví a hučanie v ušiach mohli byť spôsobené mnohými ďalšími ochoreniami a na viac išlo o neobjektívne ťažkosti, ktoré mohol pacient v danom prípade simulovať, čo nakoniec bolo vyšetrením dňa 26.5.2016 preukázané a pôvod následkom úrazu bol jednoznačne vylúčený. K ďalším výhradám žalobcu voči obsahu znaleckého posudku znalecká organizácia uviedla, že v obsahu posudku konštatovala, že poškodený neudával žiadne ťažkosti svedčiace o vestibulárnom syndróme. Iba v správe z primárnej hospitalizácie bol jeden údaj pri prijatí, že poškodený uviedol závraty, ale tieto v ďalšej dokumentácii neboli uvedené, ani v diagnózach o nich nebola zmienka. Na viac príznaky závratov nie sú špecifické pre vestibulárny syndróm, ale sú veľmi časté pri akútnom biokulárnom videní - v danom prípade z titulu zlomeniny očnénice. Ani pri ďalšej hospitalizácii v UNM Martin opakovanými vyšetreniami neboli potvrdené akékoľvek komplikácie neurologického, ORL, alebo iného charakteru, ktoré by svedčili o vestibulárnom syndróme. Znalecká organizácia poprela, že by na strane 26 znaleckého posudku u poškodeného konštatovala psychiatrickú diagnózu, pretože na tejto strane sa nachádza výpis zo znaleckého posudku MUDr. Gotzla, v ktorom odpísal nálezy, či konštatovania iných lekárov a napokon uvedený znalec sám žiadne duševné poruchy nepopisoval a ani to nebolo v jeho kompetencii.

16. Podľa potvrdenia žalobcu zo dňa 22.1.2018 za obdobie od 29.10.2013 do 13.11.2013 poškodenému boli vyplatené nemocenské dávky v sume 208,90 eur.

17. Podľa § 238 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

18. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

19. Predpokladom pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá žalobcovi vznikla výplatou nemocenských dávok poškodenému za obdobie od 29.10.2013 do 4.6.2014 v sume 2.858,50 eur z poškodenia na zdraví zo dňa 19.10.2013, ktoré mu spôsobil žalovaný, je splnenie štyroch predpokladov, ktoré občiansky zákonník jednoznačne vymedzuje pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody: porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu spôsobil.

20. V prejednávanej veci bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 19.10.2013 o 18.20 hod. v pohostinstve v obci Podhradie žalovaný fyzicky napadol poškodeného XX.XX.XXXXC. tak, že ho najmenej šesťkrát päšťou udrel do tváre a spôsobil mu zranenia, na následky ktorých sa liečil od 19.10.2013 do 4.6.2014. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/104/2014-151 zo dňa 31.7.2014 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody na 24 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Žalobca poškodenému vyplatil dávky nemocenského poistenia za obdobie jeho práceneschopnosti od 19.10.2013 do 4.6.2014 v sume 2.858,50 eur, z toho za obdobie od 29.10.2013 do 13.11.2013 v sume 208,90 eur. Výzvou č. 51/2015 zo dňa 2.2.2015 bol žalovaný vyzvaný k zaplateniu žalovanej sumy v lehote 30 dní od jej doručenia. Žalovaný na výzvu žalobcu a návrh na uzavretie dohody o splatení dluhu zo dňa 2.2.2015 nereagoval. Ďalšou predžalobnou výzvou zo dňa 24.3.2015 bol opakovane vyzvaný k zaplateniu žalovanej pohľadávky, na ktorú nereagoval.

21. Z vyššie opísaného skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu vo forme protiprávneho úkonu, vzniku škody, príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie žalovaného boli preukázané a medzi stranami neboli sporné. Sporná medzi nimi zostala výška škody, za ktorú žalovaný zodpovedal. Za účelom zistenia skutočnej výšky škody, za ktorú žalovaný zodpovedal, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, z výsledkov ktorého vyplynulo, že trvanie PN poškodeného od 19.10.2013 do 4.6.2014, za ktoré žalobca uplatnil náhradu za vyplatené nemocenské dávky, nebolo v príčinnej súvislosti s liečbou zranení poškodeného, ktoré utrpel dňa 19.10.2013. Znalecká organizácia v znaleckom posudku konštatovala, že vestibulárny syndróm u poškodeného nevznikol v príčinnej súvislosti s úrazom. Závraty, hučanie v hlave, nevoľnosť nenaplnili podstatu diagnózy poranenia vnútorného ucha - otrasu labyrintu, ktorý vzniká pri úrazoch hlavy a dochádza k poškodeniu vnútorného ucha. Poškodený bol dňa 26.5.2014 vyšetrený ORL lekárom, ktorý z vykonaných vestibulárnych vyšetrení a testov nezistil léziu rovnovážneho orgánu. Odporúčal jednoznačne vyšetriť poškodeného ortopédom a fyzioterapeutom s cieľným zameraním sa na chrbticu ako pôvodcu uvedených ťažkostí. Na základe toho znalecká organizácia dospela k záveru, že uvedené ťažkosti poškodeného nevznikli v súvislosti s priamym poškodením rovnovážneho orgánu sluchu pravého alebo ľavého ucha a neboli ušného pôvodu následkom úrazového deja zo dňa 19.10.2013. Skutočnú dĺžku PN poškodeného v súvislosti s úrazom určila od 19.10.2013 do 13.11.2013, v trvaní 25 dní, ktorú zo všeobecného hľadiska považovala za dobu zraneniu primeranú. Ďalšia PN poškodeného od 14.11.2013 podľa názoru znaleckej organizácie nesúvisela s úrazom zo dňa 19.10.2013. I napriek výhradám žalobcu voči obsahu znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 5.1.2018, súd znalecký posudok v plnej miere akceptoval a závery znaleckej organizácie považoval za objektívne. Znalecká organizácia zodpovedala na všetky súdom položené otázky a zaoberala sa aj otázkami položenými žalobcom, ku ktorým sa v obsahu znaleckého posudku vyjadrila. Súčasne sa vyjadrila aj k námietkam žalobcu voči znaleckému posudku, ku ktorým zaujala konkrétne stanoviská. Žalobca obsah znaleckého posudku kvalifikovane nespochybnil do takej miery, aby súd mal dôvodné pochybnosti o jeho správnosti. Na základe toho potom v súlade so závermi znaleckého dokazovania a § 238 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody v sume 208,90 eur, ktorá predstavovala nemocenské dávky žalobcom zaplatené poškodenému za jeho PN v období od 29.10.2013 do 13.11.2013 podľa jeho vyčíslenia, ktorá preukázateľne bola v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia spôsobeným žalovaným dňa 19.10.2013. Vzhľadom k tomu, že súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti odborných záverov znaleckej organizácie uvedených v znaleckom posudku č. 3/2018 zo dňa 5.1.2018, návrh žalobcu na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania považoval za neopodstatnený.

22. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalovanému bol nárok na náhradu trov konania priznaný podľa jeho pomeru úspechu a neúspechu vo veci. Úspech žalovaného vo veci predstavoval 93%, jeho neúspech 7%. Čistý úspech žalovaného potom predstavuje 86%, čomu zodpovedá aj výška jeho nároku na náhradu trov konania. Žalobcov neúspech vo veci prevyšoval úspech, na základe čoho mu nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.